

Biserica are nevoie de persoane care să fie membri în Consiliul Parohial și alte comitete, să predea la școala duminicală, să pregătească mâncare pentru evenimentele organizate în scopul strângerii de fonduri, ca să menționăm numai câteva aspecte. De asemenea, Biserica are nevoie de fonduri cu care să opereze și să continue lucrarea Ei în atâtea domenii.

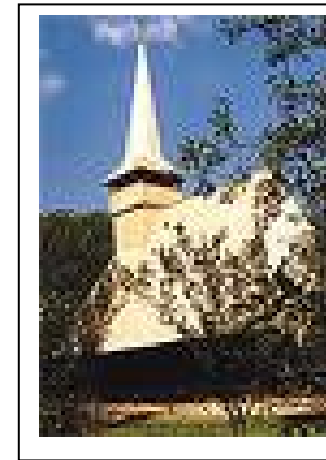
În parohia noastră, Sfânta Treime, ne gândim continuu cum să finanțăm cheltuielile curente. Suntem convinși că membrii înșiși trebuie

să suporte cheltuielile normale de operare ale parohiei, iar veniturile adiționale să meargă la fondul de construcție și întreținere și la fondul de economii pentru 2010. Conform discuțiilor pe care le-am avut în acești ani de când suntem împreună, aspectul ajutorului financiar al românilor din zona metropolitană a orașului Rochester a fost aspru încercat. De mai mult de un an de zile atitudinea majoritară a fost ca fiecare să decidă cât poate să contribuie ca și ajutor anual fix pentru Biserica noastră. Unii au putut să contribuie mai mult, alții mai puțin. „Să dea fiecare așa cum socotește el cu inima, nu cu părere de rău sau de silă” (cf. II Cor. IX, 7). Există întotdeauna, bazat pe cheltuielile și experiența anului ce a trecut, un buget după

care se conturează un program de activități lunare și un fundament pentru un ajutor financiar viabil. De asemenea, avem un formular intitulat LEGĂMÂNT prin care se exemplifică dorința fiecăruia de a contribui financiar. Încurajăm completarea acestui formular pentru a putea evalua cât mai corect situația financiară a Bisericii noastre. De multe ori necesitățile financiare ale bisericii depășesc fondurile estimate să se acumuleze pe baza acestor legăminte. De aceea se alcătuieste un program anual de activități, cu scopul de a suplimenta aceste fonduri. Fiecare membru are posibilitatea de a alege o metodă convenabilă prin care să dea ajutorul financiar promis: săptămânal, lunar, trimestrial, bianual sau chiar o singură dată pe an. Orice metodă se alege, important este de reținut că acestea sunt doar linii orientative, bazate pe considerațiile bugetare ale parohiei. Dacă se dorește formalizarea contribuției financiare vă rugăm să vorbiți cu Preotul Paroh, Președintele sau Casierul Bisericii.

De la înființarea ei, în urma cu mai mult de 8 ani, parohia noastră a fost suportată prin iubirea și generozitatea parohienilor ei. Ne rugăm ca Bunul și Iubitorul Dumnezeu să continue să cerceteze și să aibă grijă de via aceasta pe care a sădit-o dreapta Sa. (cf. Psalm LXXX, 14-15)

CE ÎNSEAMNĂ SI CUM DEVIN MEMBRU ?

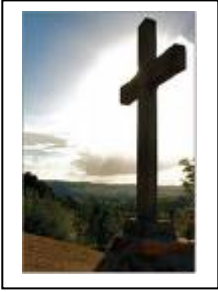

P.C. Parinte Daniel Adrian ENE
Preot Paroh

Adresa Bisericii:
56 Andrews Street
Victor, NY 14564-1262

Tel/Fax: (585) 924 8737
www.romanianholyltrinity.org

e-mail:
frdaniel@romanianholyltrinity.org

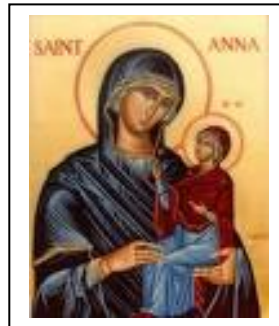
Una dintre primele întrebări pe care o persoană nouă ce vine la Biserică o pune este: „Ce înseamnă și cum devin membru?”. Răspunsul prompt la această întrebare este: „Crede și te botează”

(cf. Fapte II, 38). Credința noastră în Domnul Iisus Hristos, Botezul nostru în numele Sfintei Treimi, pecetea Darului Duhului Sfânt prin care suntem marcați prin ungerea cu Sfântul Mir- în felul acesta devenim membri ai Bisericii.

Cei mai mulți dintre noi am fost botezați în Biserica Ortodoxă când eram mici, prin credința părinților și nașilor noștri, părinți spirituali. Unii, din anumite motive, nu au fost botezați când erau mici. Acesta a fost cazul în Biserica primară când botezul adulților era foarte comun și care devine tot mai comun astăzi. Alții au fost botezați în alte biserici creștine. Dacă nu ai fost botezat, primul pas spre a deveni membru este să studiezi credința creștină și apoi să te botezi. Dacă ai fost botezat cu apă în numele Sfintei Treimi într-o altă biserică, atunci trebuie să fii primit în Biserica Ortodoxă prin ungerea cu Sfântul Mir. Prin apă și prin Duh (Ioan III, 5) devenim membri ai Trupului lui Hristos (I Cor. XII, 27). Dacă dorești să devii membru dar nu ai fost botezat și uns cu mir în

Biserica Ortodoxă, ar trebui să vorbești cu preotul.

Primul semn al membriei noastre este participarea la Sfânta Liturghie și Trupul și Sângele lui Hristos. Încă de la începutul Creștinismului, membrii Trupului lui Hristos se adunau în fiecare duminică să participe la Sfânta Liturghie. Mulți dintre noi luăm acest lucru ca atare. Dar în locurile unde Biserica a fost și este persecutată, acest act simplu ar putea aduce pericole sau chiar moartea. În America, cu toate că suntem liberi să alegem și să practicăm religia, mulți dintre noi simțim presiunile și obligațiile pe care societatea le pune asupra noastră și care ne-ar putea împiedica să mergem la Biserica duminică.

Trebuie să reținem că adunându-ne să celebrăm Sfânta Liturghie reprezintă o mărturie puternică pentru cei din jurul nostru. Biserica poartă cu sine responsabilități serioase. Dumnezeu ne oferă acest mare har și noi trebuie să răspundem. Acest lucru îl facem în diferite feluri. Legătura cu Dumnezeu o menținem prin rugăciune regulată și Sfintele Taine. Ne hrănim spiritul cu citirea Sfintei Scripturi și alte lecturi duhovnicești. Ne întărim caracterul iubindu-i pe cei din jurul nostru, inclusiv pe dușmanii noștri.

Ne arătăm copii credincioși ai Tatălui ceresc ajutându-i pe cei la necaz și împărțind cu alții din cele cu care Dumnezeu ne-a binecuvântat. Pe scurt, trebuie să păstrăm în inimile noastre cuvintele Domnului care ne-a spus: „Voi sunteți lumina lumii;...Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor încât ei să vadă faptele voastre cele bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru din ceruri.” (Matei V, 14-16).

În centrul vieții noastre în Hristos este Biserica însăși. Biserica nu este o simplă organizație în societate, ci o instituție divino-umană. Ca instituție divină, Biserica este darul lui Dumnezeu către lume. În și prin Biserica suntem hrăniți ca și creștini. Ca instituție umană, Biserica a fost păstrată de credincioși de peste două mii de ani. Acum este responsabilitatea noastră să păstrăm și să întărim această comoară pentru noi și pentru generațiile viitoare.

Unul dintre modurile prin care facem aceasta este suportarea lucrării Bisericii. De asemenea, facem aceasta oferind în mod voluntar timpul nostru, talentele pe care le avem precum și prin darurile financiare. Toate acestea sunt importante. Fiecare persoană oferă cât poate, după posibilități.

